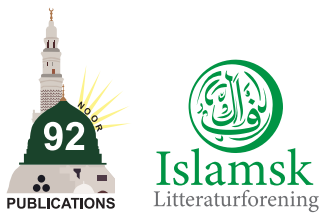

Noor 92 Publications
og
Islamsk Litteraturforening

40 beretninger om gudsbevissthet

Abo Mahi Yasir Hussain

© Noor 92 Publications 2026
© Islamsk Litteraturforening 2026
40 beretninger om gudsbevissthet

ISBN 978-82-93517-37-5

Oslo, 2026

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

Innhold

Innledning	7
Leksikalsk betydning av <i>taqwá</i> (تقوى – gudsbevissthet)	7
Terminologisk betydning av <i>taqwá</i> (تقوى – gudsbevissthet)	8
<i>Taqwá</i> i Koranen	10
Rettledningen oppnås ikke uten gudsbevissthet	12
Å vokte seg for dommens dag	12
<i>Taqwá</i> er sann fromhet	12
<i>Taqwá</i> er det beste en kan ha med til etterlivet	13
En herlig lønn venter de gudsbevisste	13
Gud elsker de gudsbevisste	18
Oppriktighet er gudsbevissthet	19
De gudsbevisstes lønn går ikke tapt	19
Uten <i>taqwá</i> evner man ikke å dø som muslim	19
Å være med de sannferdige er en del av gudsbevisstheten	20
De troende skal støtte hverandre i gudsbevisstheten	20
De gudsbevisste er rettferdige	20
Framgangen ligger i gudsbevisstheten	21
De som blir gudsbevisste og forbedrer seg	21
Gudsbevissthet åpner for Guds velsignelser	22
Gudsbevisstheten sletter syndene	23
Gud er med de gudsbevisste	24
Gud frelser de gudsbevisste	24
Å så gudsbevissthetens frø i hjertet	24
Gud er de gudsbevisstes mester	25
<i>Taqwá</i> nevnt som gudstroen	25
Den mest ærverdige i Guds øyne	26
Gud skaper utvei for de gudsbevisste	26

Oppsummering	27
Gudsbevissthet og profetisk tradisjon	31
Gudsbevisstheten kommer fra hjertet	31
Å være gudsbevisst i enhver tilstand – i det skjulte og det åpenlyste	32
Oppriktighet mot Gud	32
Å vokte seg mot det å vise seg fram	32
Guds glede i ord og handlinger	35
Den som elsker å møte Gud	35
Det som mest vil føre folk inn i paradiset	36
Begjær og helvete	37
Å være mild mot andre	37
Å være rettferdig mot sine barn	38
Det mest gudsbevisste valget	38
De troende skal stole på Gud og ha det lovlige som mål i livet	39
De troende skal ta hensyn til dyr	40
Den ærede og fornedrede i Guds øyne	40
Å vokte seg mot det verdslige	41
Det verdslige er verdiløst i Guds øyne	43
Å være bevisst på etterlivet	44
Det forgjengelige og det evige	44
Å vokte seg mot urettferdighet	45
Gudsbevissthet krever aktsomhet	46
Å være standhaftig i gode handlinger og det moderate	47
Paradiset og helvete er nærme	48

Den gudsbevisste streber etter å forsørge seg selv framfor å leve på andre	48
Den gudsbevisste er gudtaknemlig	49
Å forsake verden	49
Litteraturliste	51

Innledning

Taqwá (gudsbevissthet) er et omfattende og grunnleggende konsept i islam; derfor skal vi først forstå hva ordet betyr leksikalsk og terminologisk. Etter det ser vi nærmere på hvordan Koranen omtaler og vektlegger gudsbevissthet, og hvilken rolle det spiller i menneskets forhold til Gud. Dette danner et viktig grunnlag før vi går videre til de 40 beretningene.

Leksikalsk betydning av *taqwá* (تقوى – gudsbevissthet)

Ibn Fāris ar-Rāzī (920–1004) belyste at grunnbetydningen av *waqá* (وقى) er å hindre eller fjerne noe ved hjelp av noe annet. *Wiqāyah* (وقاية) er det som beskytter noe (beskyttelse). Han forklarte også at uttrykket «vær Gud bevisst» betyr at man skal beskytte seg mot Gud, det vil si Hans vrede og straff. Det vil si at man skal lage en form for beskyttelse og vern mellom seg og Guds vrede og straff. Profeten Moḥammad ﷺ sa:

«Beskytt dere mot helvete, selv om det bare skulle være ved en halv daddel!»¹

اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ

Det vil si å gjøre den halve daddelen til en beskyttelse mellom seg og helvete.^{II} Den lille tingen som en halv daddel blir til beskyttelse mellom den troende og helvete når man bruker den tingen for å glede Gud.

Ibn Manzōr al-Ifriqī (1233–1312) presiserte også at ordets grunnbetydning er å bevare, verne, beskytte og lignende. Han viste til at det er en handling som Gud også utfører for Sine tjenere når Han bevarer dem fra noe eller beskytter dem. Slik som man også sier «jeg beskyttet noe»; det vil si at man tok vare på det og skjermet det mot skade. Det kan også bety å være på vakt mot noe. Ordet *taqwá* stammer fra denne grunnbetydningen. Så ga han noen eksempler fra Koranen:

¹ Moḥammad ibn Ismāʿīl al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av Moḥammad Zohayr ibn Nāṣir an-Nāṣir (Beirut: Dār tauq an-Najāh, 2001), 2:109#1417.

^{II} Aḥmad ibn Fāris ar-Rāzī, *Moʿjam maqāyīs al-Loghah*, red. av ʿAbd as-Salām Moḥammad Hārōn (Beirut: Dār al-Fikr, 1979), 6:131.

«[...] og gir dem deres
gudsbevissthet.»^I

وَأَتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

Det vil si: belønningen for deres gudsbevissthet, eller at Herren
inngir gudsbevissthet i deres indre.

«Han alene er verdig
gudsbevisstheten og er
Den som tilgir.»^{II}

هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَعْفِرَةِ

Det vil si: Han er verdig til at man vokter seg mot Hans straff,
og verdig til at man handler på en måte som fører til Hans tilgivelse.

«Kjære profet! Vær du
alltid Gud bevisst, [...]»^{III}

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ

Betydningen er: vær stø og standhaftig i gudsbevissthet og
hold fast ved den for alltid.^{IV} Det viser til en handling som alltid var
en del av profeten Moḥammad ﷺ.

Al-Qorṭobī opplyste at grunnbetydningen er å forhindre noe
ved å beskytte seg mot det. Når en person blir karakterisert som *taqī*
(تقي), betyr det en fryktende person, altså en gudfryktig person.^V

Terminologisk betydning av *taqwá* (تقوى – gudsbevissthet)

Ibn Jarīr aṭ-Ṭabarī (838–923) forklarte den terminologiske
betydningen av *taqwá*:

1. Det er å vokte seg mot det som er forbudt og utføre det som er pålagt.
2. Han refererte også til vår mester Ibn ‘Abbās' ﷺ tolkning av de gudsbevisste: «Det vil si de som er på vakt mot Guds straff ved å gi slipp på det de vet at rettledningen krever,

^I Koranen 47:17.

^{II} Koranen 74:56.

^{III} Koranen 33:1.

^{IV} Moḥammad ibn Mokarram ibn Manzōr al-Ifriqī, *Lisān al-‘Arab* (Beirut: Dār Ṣādir, 1993), 15:401–402.

^V Moḥammad ibn Aḥmad al-Qorṭobī, *Al-Jāmi‘ li aḥkām al-Qor‘ān*, red. av Aḥmad al-Bardōnī og Ibrāhīm Aṭṭaysh, 2. utg. (Kairo: Dār al-Kotob al-Miṣriyyah, 1964), 1:162.

og som håper på Hans nåde ved å tro på det Han har åpenbart i Koranen.»

3. Det er de som tror på det usette, opprettholder tidebønnen og avser av det de eier for Guds sak. Det er de troende som vokter seg for små synder og dødssynder. De setter ingen medguder ved Guds side.

Ibn Jarīr at-Ṭabarī konkluderte med at *taqwá* er å holde seg borte fra synd og å oppfylle sine plikter overfor Gud. *Taqwá* er basert på det profeten Moḥammad ﷺ har lært de troende gjennom Guds ord.^I

Al-‘Izz ibn ‘Abd as-Salām ad-Dimashqī (1331–1390) utdypet at gudsbevissthet er delt inn i to kategorier. Den første kategorien er knyttet til hjertet og består av to former:

1. Den ene er pålagt – slik som oppriktighet i handlinger og troen.
2. Den andre er forbudt – slik som det å vise seg fram og å ære avgudsstatuer.

Den andre kategorien er knyttet til de fysiske kroppsdelenene. Det innebærer det øynene ser, det hendene griper, det føttene går mot og det tungen sier.

Han konkluderte med at lærdommen vi trekker fra dette, er at når en persons gudsbevissthet er frisk og sann, bærer den frukter som vi kjenner til som «fromhet». Fromhet er å gi slipp på det som i utgangspunktet er uskadelig, av frykt for å falle for det skadelige.^{II}

Al-Bayḍāwī (d. 1319) klargjorde at denne beskyttelsen (*taqwá*/gudsbevissthet) er en streng og grundig bevoktning. Ifølge islamsk lov/terminologi brukes begrepet om den personen som også vokter seg mot det som vil skade ham i etterlivet. Det har tre grader:^{III}

1. Å beskytte seg mot den evige pinen ved ikke å ha noe med flerguder i å gjøre.

---

^I Moḥammad ibn Jarīr at-Ṭabarī, *Jāmi‘ al-Bayān ‘an ta’wīl āy al-Qor’ān*, red. av Aḥmad Moḥammad Shākir (Beirut: Mo’assasah ar-Risālah, 2000), 1:232–234.

^{II} Al-‘Izz ibn ‘Abd as-Salām ad-Dimashqī, *Maqāṣid ar-Ri‘āyah*, red. av Iyād Khālid at-Ṭabbā‘ (Damaskus: Dār al-Fikr, 1995), 14.

^{III} ‘Abdullāh ibn ‘Omar ibn Moḥammad al-Bayḍāwī, *Anwār at-Tanzīl wa asrār at-Ta’wīl*, red. av Moḥammad ‘Abd ar-Raḥmān al-Mar‘ashlī (Beirut: Dār ihyā’ at-Torāth al-‘Arabī, 1997), 1:36.

2. Å holde seg unna alt som er syndig, enten å gjøre eller å la være – selv små forseelser i folks øyne. Det er det som er ansett og kjent som *taqwá* i islam.
3. Å holde seg unna alt som distraherer hjertet fra den Sanne, og heller å vie seg fullstendig til Gud med sitt innerste – det er det som er den sanne *taqwá*. Det er denne gudsbevisstheten som kreves i gudsordene:

«Dere som tror, vær Gud bevisste slik som Han har rett til at man skal være Ham bevisst, og dø ikke som noe annet enn at dere er muslimer!»^I

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

Ibn Rajab al-Ḥanbalī (1335–1393) presiserte at den fullkomne gudsbevisstheten innebærer å utføre det obligatoriske og avstå fra det forbudte, og til og med fra det tvilsomme (شبهات – *shobohāt*). Det omfatter også å utføre det anbefalte (مندوبات – *mandōbāt*), og å unngå det mislikte (مكروهات – *makrōhāt*). Dette utgjør det høyeste nivået av gudsbevissthet.^{II}

Taqwá i Koranen

Taqwá har alltid vært kjernen i de troendes religiøsitet:

«Og sannelig, Vi har pålagt dem som fikk skriften før dere og dere om å være Gud bevisste.»^{III}

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ

«Noahs folk kalte sendebudene for løgnere da deres klanbror Noah sa til dem: 'Vil dere da ikke

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

^I Koranen 3:102.

^{II} Ibn Rajab al-Ḥanbalī, *Jāmi‘ al-‘Olōm wa al-Hikam*, red. av Sho‘ayb ibn Moharram al-Arnā‘ōṭ og Ibrāhīm Bājis, 7. utg (Beirut: Mo‘assasah ar-Risālah, 1997), 1:399.

^{III} Koranen 4:131.

bli gudsbevisste?»^I

«'Ād kalte også sendebudene for løgnere da deres klanbror Eber sa til dem: 'Vil dere da ikke bli gudsbevisste?»^{II}

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ
إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ هُوذٌ أَلَّا تَتَّقُونَ

«Thamōd kalte også sendebudene for løgnere da deres klanbror Šālih sa til dem: 'Vil dere da ikke bli gudsbevisste?»^{III}

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ
صَالِحٌ أَلَّا تَتَّقُونَ

«Lots folk kalte også sendebudene for løgnere da deres klanbror Lot sa til dem: 'Vil dere da ikke bli gudsbevisste?»^{IV}

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمُ
أَحُوهُمْ لُوطٌ أَلَّا تَتَّقُونَ

«Skogsfolket kalte også sendebudene for løgnere da Jetro sa til dem: 'Vil dere da ikke bli gudsbevisste?»^V

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمُ
شُعَيْبٌ أَلَّا تَتَّقُونَ

Gudsbevissthet er en kvalitet som fører til det beste i både jordelivet og etterlivet. Gudsbevissthet blir nevnt omtrent 258 steder på forskjellige måter i Koranen. Begrepet forekommer 182 ganger i verbform og 76 ganger som substantiv.

Vi ser på noen koranvers som diskuterer *taqwá*.

---

^I Koranen 26:105–106.

^{II} Koranen 26:123–124.

^{III} Koranen 26:141–142.

^{IV} Koranen 26:160–161.

^V Koranen 26:176–177.

Rettledningen oppnås ikke uten gudsbevissthet

«Dette er den skriften som det ikke er noen tvil i – den er rettledning for de gudsbevisste.»^I

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

Å vokte seg for dommens dag

Å vokte seg for dommens dag vil si å både være oppmerksom og forberedt gjennom gode gjerninger:

«Og vær bevisst på den dagen da ingen person kan ta en annen persons plass og ingen mellomkomst vil bli godtatt og heller ikke vil noen erstatning bli tatt imot for den. Og de vil ikke få hjelp.»^{II}

وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
وَلَا هُمْ يُصْرُونَ

Taqwá er sann fromhet

«Den sanne fromheten er ikke å vende ansiktet mot øst eller vest, men den sanne fromheten er å anta troen på Gud og på den siste dag og englene og skriften og profetene, og å avse det man holder kjært av kjærlighet til Gud for slektninger og foreldreløse og fattige og veifarende og tiggere og for å befri slaver, og det å opprettholde tidebønnen og betale velferdsskatt, og de som holder sitt løfte når de avlegger det, og de som

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى
الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

^I Koranen 2:2.

^{II} Koranen 2:48.

er tålmodige under motgang og hardhet og under kamp. Disse er de som er sanne, og det er disse som er gudsbevisste.»^I

Taqwá er det beste en kan ha med til etterlivet

«Og hva enn dere gjør av det gode, vet Gud om det. Og ta med dere gods for reisen, og sannelig, det beste gods for reisen er gudsbevissthet. Og vær Meg bevisste, dere fornuftens folk!»^{II}

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَتَرَوُودُوا فَإِنَّ
خَيْرَ الرِّزْقِ التَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

«Dere som tror, vær Gud bevisste! Og enhver person bør selv påse hva han sender i forveien for morgendagen. Og vær Gud bevisste! Sannelig, Gud er opplyst om alt det dere gjør.»^{III}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلِتَنْتَبِهُنَّ أَنْفُسُهُنَّ
فَدَمَّتْ لِعَاقِبَتِكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

En herlig lønn venter de gudsbevisste

«For de som viser vantro, har jordelivet blitt gjort tiltrekkende, og de ler av de som tror, men de gudsbevisste vil være over dem på oppstandelsens dag. Og Gud forsørger den Han vil uten å måle på

رُئِيَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْحَرُونَ مِنْ
الَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ
وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مَنْ يَشَاءُ بِعَزْرِ حِسَابٍ

^I Koranen 2:177.

^{II} Koranen 2:197.

^{III} Koranen 59:18.

det.»¹

«Si: 'Skal jeg opplyse dere om det som er bedre enn alt det? For de som er gudsbevisste, venter det paradishager som det renner elver under, i dem skal de leve i all evighet, og også er det rene hustruer der og Guds glede.' Og Gud ser Sine tjenerne. De som sier: 'Vår Herre, vi antar troen, tilgi oss derfor våre synder og bevar oss for helvetes pine.' Disse er de tålmodige og de sannferdige og de gudundergitte og de som avser for Guds sak, og de som ber om tilgivelse i nattens siste del.»¹¹

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذُلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
الَّذِينَ يُثْلَوْنَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ
الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمَأْتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

«Løp mot tilgivelsen fra deres Herre og det paradiset hvis omfang er like stort som himlene og jorden, som er gjort klar for de gudsbevisste. De som avser for Guds sak i både medgang og motgang, og de undertrykker sitt sinne, og de tilgir folk. Og Gud elsker de rettsindige. Og

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ
الْعَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ
وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَنْ يُصِرُّ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ

¹ Koranen 2:212.

¹¹ Koranen 3:15–17.

disse er de som når de klarer å begå noe umoralsk eller gjør urett mot seg selv, husker de Gud og ber om tilgivelse for sine synder. Og hvem andre enn Gud er det som tilgir syndene? Og de fortsetter ikke med viten og vilje i synden de har utført.»^I

«Beskrivelsen av paradiset som er lovet de gudsbevisste, er: Det vil renne elver under det, dets frukt og skygge er evigvarende, det er enden for de gudsbevisste. Mens de vantros ende er ilden.»^{II}

«Og når det blir sagt til de gudsbevisste: 'Hva åpenbarte deres Herre?', svarer de: 'Det beste!' Det er for de rettsindige godt i jordelivet, mens i etterlivets hjem er det det beste. Og hvor herlig de gudsbevisstes hjem er. De vil gå inn i Edens hager som det vil renne elver under, der venter dem alt det de ønsker. Det er slik Gud belønner de gudsbevisste. Englene tar deres sjel idet de er rene,

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ أَكْمَلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۖ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ
اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا خَيْرًا ۗ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۖ وَلَدَارِ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۖ وَلَنِعَمَ دَارَ الْمُتَّقِينَ
جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۖ كَذَلِكَ يَجْزِي
اللَّهُ الْمُتَّقِينَ
الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُم الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۖ يَقُولُونَ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

^I Koranen 3:133–135.

^{II} Koranen 13:35.

englene sier: 'Fred være med dere! Gå inn i paradiset for det dere pleide å gjøre.'^I

«Husk den dagen Vi vil samle de gudsbevisste og føre dem til den Allbarmhjertige som gjester og drive synderne til helvete tørstende.»^{II}

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا وَنَسُوقُ
الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا

«Si: 'Mine tjenere som tror, vær deres Herre bevisste! De som viser godhet i denne verden, har det gode i vente. Og Guds jord er vidstrakt. De tålmodige vil få sin lønn fullt ut uten at det vil bli målt på.'^{III}

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَاسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ

«Og de som er sin Herre bevisste, vil bli ført flokk etter flokk til paradiset, helt til de vil komme fram til det, da vil dets porter bli åpnet, og dets voktere vil si: 'Fred være med dere, dere holdt dere rene, gå inn i paradiset for å leve der i all evighet.'^{IV}

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۗ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

---

^I Koranen 16:30–32.

^{II} Koranen 19:85–86.

^{III} Koranen 39:10.

^{IV} Koranen 39:73.

«Sannelig, de gudsbevisste vil være på et trygt sted.»^I

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

«Jordelivet er bare lek og underholdning, men hvis dere tror og er gudsbevisste, vil Han gi dere deres belønning, og Han vil ikke kreve av dere det dere eier.»^{II}

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهْوَةٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

«Sannelig, de gudsbevisste vil være i paradishager og kilder, de vil motta de gavene deres Herre vil gi dem. Sannelig, de var rettsindige før dette, de sov lite om natten, og før daggry ba de om tilgivelse, og i det de eide, avsatte de en bestemt andel for tiggere og berøvede.»^{III}

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
مُحْسِنِينَ
كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ
وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

«Sannelig, de gudsbevisste vil være i paradishager og elver, i sannhetens samling hos En allevnende konge.»^{IV}

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَهَرٍ
فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

«Sannelig, de gudsbevisste vil være blant behagende skygger og kilder, og frukt som de ønsker seg: 'Spis og drikk med fornøyelse

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ
وَفَوَاحٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ
كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

^I Koranen 44:51.

^{II} Koranen 47:36.

^{III} Koranen 51:15–19.

^{IV} Koranen 54:54–55.

for det dere pleide å gjøre!
Sannelig, det er slik Vi
belønner de rettsindige.»^I

«Sannelig, de gudsbevisste
venter det seierens sted,
paradishager og drueåkrer
og jevnaldrende,
velformede
paradisjomfruer og
overfylte begre. Der vil de
ikke høre noe unyttig prat
og heller ikke fornektelse,
en belønning fra din Herre,
en mer enn tilstrekkelig
gave.»^{II}

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا
حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا
وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا
وَكَأْسًا دِهَاقًا
لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا
جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

Gud elsker de gudsbevisste

«Jo, sannelig, de som
oppfyller sitt løfte og er
gudsbevisste – det er de
gudsbevisste Gud
elsker.»^{III}

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ

«Hvordan skulle det være
en fredstraktat for
flergudsdyrkerne hos Gud
og Hans sendebud utenom
dem som dere inngikk
fredstraktat med ved den
hellige moskeen? Så lenge
de overholder den overfor
dere, overhold også dere
den overfor dem. Sannelig,
Gud elsker de

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ
رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

^I Koranen 77:41–44.

^{II} Koranen 78:31–36.

^{III} Koranen 3:76.

gudsbevisste.»^I

Oppriktighet er gudsbevissthet

«Aldri når deres kjøtt og heller ikke deres blod Gud, men deres gudsbevissthet når Ham. Slik har Han underordnet dem dere, for at dere skal framsi Guds storhet for det Han har gitt dere av rettledning. Og gi gledesbudet til de rettsindige.»^{II}

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَائُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَيَسِّرِ الْمُحْسِنِينَ

«Gud tar imot bare av de gudsbevisste.»^{III}

إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

De gudsbevisstes lønn går ikke tapt

«Sannelig – den som er gudsbevisst og viser tålmod – Gud lar ikke de rettsindiges lønn gå tapt!»^{IV}

إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ

Uten *taqwá* evner man ikke å dø som muslim

«Dere som tror, vær Gud bevisste slik som Han har rett til at man skal være Ham bevisst, og dø ikke som noe annet enn at dere er muslimer!»^V

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

---

^I Koranen 9:7.

^{II} Koranen 22:37.

^{III} Koranen 5:27.

^{IV} Koranen 12:90.

^V Koranen 3:102.

Å være med de sannferdige er en del av gudsbevisstheten

«Dere som tror, vær Gud bevisste, og vær sammen med de sannferdige!»^I

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

De troende skal støtte hverandre i gudsbevisstheten

«Og støtt hverandre i fromhet og gudsbevissthet, men støtt ikke hverandre i synd og å overskride grensen. Og vær Gud bevisste! Sannelig, Gud gir streng straff.»^{II}

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

«Dere som tror, når dere fører hemmelig råd blant dere, før ikke hemmelig råd om synd og å overskride grensen og å være ulydig mot sendebudet, men før heller hemmelig råd om fromhet og gudsbevissthet. Og vær Gud bevisste, Ham som dere skal bli samlet hos.»^{III}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

De gudsbevisste er rettferdige

«Og husk Guds godhet som Han viste dere, og den pakten som Han krevde av dere da dere sa: 'Vi har hørt, og vi har adlydt.' Og vær Gud bevisste. Sannelig, Gud vet alt om det som er i hjertet. Dere

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْلَمُوا ۗ اْعْدِلُوا ۗ اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ

^I Koranen 9:119.

^{II} Koranen 5:2.

^{III} Koranen 58:9.

som tror, vær faste i å opprettholde rettferdighet, som vitner for Gud. Måtte ikke hat til et folk provosere dere til å ikke være rettferdige. Vær rettferdige, det er nærmest gudsbevissthet, og vær Gud bevisste. Sannelig, Gud er opplyst om alt det dere gjør.»^I

إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Framgangen ligger i gudsbevisstheten

«Dere som tror, vær Gud bevisste, og søk det som fører dere nærmere Ham, og kjemp for Hans sak med det håp at dere skal bli framgangsrike.»^{II}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَعُوا إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

«Vær derfor Gud så bevisste som dere klarer, og lytt og adlyd, og avse for Guds sak, det vil være til deres eget beste. Og de som blir bevart mot sitt indres grådighet, det er de som er de framgangsrike.»^{III}

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

De som blir gudsbevisste og forbedrer seg

«Dere Adams barn! Hvis det fra deres eget folk kommer til dere sendebud som resiterer for dere Mine

يَا بَنِي آدَمَ ۖ إِنَّمَا بِأَيِّنِّكُمْ رَسُولٌ مِّنكُمْ يُمْضُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ

^I Koranen 5:7–8.

^{II} Koranen 5:35.

^{III} Koranen 64:16.

ord,^I de som da blir gudsbevisste og forbedrer seg, over dem skal det ikke være noen frykt, og heller ikke skal de sørge.»^{II}

Gudsbevissthet åpner for Guds velsignelser

«Og hvis byenes folk hadde antatt troen og blitt gudsbevisste, ville Vi ha åpnet velsignelser fra himmelen og jorden over dem, men de kalte det for løgn, da tok Vi dem fatt for det de pleide å bedrive.»^{III}

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

«Ta dere i akt! Sannelig, over Guds hjertevenner skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge. De som antar troen og er gudsbevisste, for

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

^I Grupper som fornekter profetskapets avslutning (ختم النبوة), slik som tilhengere av Mīrẓā Ḥosayn ‘Alī Nōrī (1817–1892), mest kjent ved tittelen Bahā’ollāh, og Mīrẓā al-Qādiyānī (1835–1908), mener at Gud alltid sender profeter/sendebud som menneskene er pliktige til å tro på. De bruker dette koranverset som et argument, da deres grunnleggere erklærte seg selv som profeter.

Med «Ådams barn» menes det «Mekka-folket», og flertallsordet «sendebudene» er brukt for å ære profeten Moḥammad ﷺ. Den andre tolkningen er at det gjelder alle mennesker fra de første til de siste, i det tilfellet vil det si at det er pålagt dem å følge sine sendebud. Det Mekka-folket skulle forstå ved dette, var at det er dette Gud alltid har befalt. Profetskapet til profeten Moḥammad ﷺ gjelder for alltid, og for «de siste» av menneskene gjelder befalingen om å følge profeten Moḥammad ﷺ og ikke noen annen selverklært profet etter den siste profeten ﷺ. Verset må forstås i lys av de andre versene i Koranen og *ḥadīth*-litteratur som bekrefter profetskapets avslutning. Moḥammad Sayyid Ṭanẓāwī al-Azharī, *At-Tafsīr al-Wasīṭ li al-Qor’ān al-Karīm* (Kairo: Dār Nahḍah Miṣr, 1997), 5:268.

^{II} Koranen 7:35.

^{III} Koranen 7:96.

dem er det gledesbudet i jordelivet og i etterlivet. Guds ord forandrer seg ikke! Dette er den store seieren.»^I

Gudsbevisstheten sletter syndene

«Dere som tror, hvis dere er Gud bevisste, vil Han gi dere det kriteriet som dere kan skille mellom sannheten og usannheten ved, og slette deres synder og tilgi dere. Og Gud er Herren over den store gunsten.»^{II}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

«Og vær Gud bevisste. Sannelig, Gud er alltilgivende, allnådig.»^{III}

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

«Dere som tror, vær Gud bevisste, og tal sanne ord. Gud vil ordne deres handlinger for dere og tilgi dere deres synder, og den som adlyder Gud og sendebudet, har i sannhet vunnet en stor seier.»^{IV}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

«Dere som tror, vær Gud bevisste, og anta troen på Hans sendebud, Han vil gi dere to deler av Sin nåde

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

^I Koranen 10:62–64.

^{II} Koranen 8:29.

^{III} Koranen 8:69.

^{IV} Koranen 33:70–71.

og lage et lys for dere, som dere vil gå ved, og Han vil tilgi dere. Og Gud er alltilgivende, allnådig.»^I

«Dette er Guds befaling, som Han har åpenbart for dere. Og den som er Gud bevisst, vil Han slette syndene til, og forøke belønningen for ham.»^{II}

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

Gud er med de gudsbevisste

«Sannelig, Gud er med de som er gudsbevisste, og de som er rettsindige.»^{III}

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

Gud frelser de gudsbevisste

«Og enhver av dere skal gå over helvete, dette er en endelig, avgjort sak som er din Herres ansvar. Etter det vil Vi frelse dem som er gudsbevisste, og forlate de urettferdige i ilden falne på knærne.»^{IV}

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا
مَقْضِيًّا
ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثْمًا

Å så gudsbevissthetens frø i hjertet

«Det er slik det er! Den som ærer Guds tegn; det kommer fra hjertets gudsbevissthet.»^V^I

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ

^I Koranen 57:28.

^{II} Koranen 65:5.

^{III} Koranen 16:128.

^{IV} Koranen 19:71–72.

^V Hjertet er sentrum for gudsbevissthet, og når gudsbevissthet tar rot i det, blir virkningene tydelige i alle andre kroppsdeler. Derfor bør en muslim fokusere på å

«Dere Adams barn!
Sannelig, Vi sendte til dere
en bekledning som skjuler
deres private kroppsdeler
og er til pynt, men
gudsbevissthetens
bekledning er den beste.
Dette er av Guds tegn, slik
at de skal oppnå
formaning.»^{II}

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي
سُؤَاتِكُمْ وَيُرِي شَاءَ لِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

Gud er de gudsbevisstes mester

«Sannelig, de kan ikke
være til fordel for deg mot
Gud på noen som helst
måte. Og sannelig, de
urettferdige er hverandres
allierte, og Gud er de
gudsbevisstes mester.»^{III}

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقِينَ

Taqwá nevnt som gudstroen

«Husk da de som er
vantro, fylte sitt hjerte med
uforsonlig stahet som
stahet fra uvitenhetstiden,
sendte Gud sjelero fra Seg
over Sitt sendebud og over
de troende og fikk dem til
å være vedholdende i
gudsbevissthetens ord. Og
de troende hadde mest rett
til det og var det mest

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ
بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

---

forbedre sitt hjerte, for det blir svært vanskelig å forbedre de andre delene av kroppen uten å forbedre hjertet.

^I Koranen 22:32.

^{II} Koranen 7:26.

^{III} Koranen 45:19.

verdig. Og Gud vet alt om alle ting.»^I

«Gudsbevissthetens ord» betyr her «Det er ikke noen annen gud enn Gud, og Moḥammad er Hans sendebud.» Dette er også beskrevet som monoteisme/gudstro.^{II}

Den mest ærverdige i Guds øyne

«Dere mennesker! Sannelig, Vi har skapt dere av en mann og en kvinne, og gjort dere til folk og stammer, for at dere skal kunne kjenne hverandre. Sannelig, den mest ærverdige av dere i Guds øyne er den mest gudsbevisste av dere. Sannelig, Gud er allvitende, allopplyst.»^{III}

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Gud skaper utvei for de gudsbevisste

«Og den som er Gud bevisst, for ham skaper Gud en utvei, og Han forsørger ham fra det hold som han ikke engang kunne forestille seg. Og den som stoler på Gud, er Han nok for. Sannelig, Gud fullbyrder Sin sak. Sannelig, Gud har bestemt et mål for alle ting.»^{IV}

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

^I Koranen 48:26.

^{II} Ibn Jarīr at-Ṭabarī, *Jāmi' al-Bayān 'an ta'wīl āy al-Qor'ān*, red. av Shākir, 22:252.

^{III} Koranen 49:13.

^{IV} Koranen 65:2–3.

«Og den som er Gud bevisst, Gud gjør hans sak lettere.»^I

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

«Sannelig, når det kommer en ond tanke fra Satan til de gudsbevisste, husker de [Guds bud], og med det samme åpner deres øyne seg.»^{II}

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

Oppsummering

Taqwá (gudsbevissthet) er i sin kjerne et aktivt vern mennesket setter mellom seg selv og det som fører til Guds vrede.^{III} Det handler ikke bare om frykt, men om bevissthet, ansvar og vilje til å leve i samsvar med Guds rettledning. Gudsbevisstheten viser seg både i hjertet og i handlingene: i troen, intensjonen, valgene man tar, og grensene man respekterer.^{IV} *Taqwá* rommer flere nivåer – fra det grunnleggende ved å vokte seg mot det som ødelegger troen, til en dypere årvåkenhet der man også avstår fra tvilsomme og tilsynelatende uskyldige handlinger av frykt for å falle i synd. På sitt høyeste nivå innebærer *taqwá* at hjertet frigjøres fra alt som distraherer fra Gud, og at hele mennesket retter seg mot Ham med oppriktighet og hengivelse.^V Slik blir *taqwá* ikke en begrenset egenskap, men en helhetlig livsholdning som preger forholdet til Gud, til seg selv og til andre. Det er denne gudsbevisstheten som gjør mennesket mottakelig for rettledning og i stand til å leve et liv basert på lydighet, balanse og indre fromhet.

Gjennom Koranens historier ser vi at det å oppfordre til gudsbevisstheten er et gjennomgående budskap hos alle Guds profeter.^{VI} Koranen viser at gudsbevissthet ikke er begrenset til ett samfunn eller én tidsperiode, men er et universelt krav og en vei til ekte framgang – både i jordelivet og i etterlivet.

^I Koranen 65:4.

^{II} Koranen 7:201.

^{III} Ibn Jarīr at-Ṭabarī, *Jāmi‘ al-Bayān ‘an ta’wīl āy al-Qor’ān*, red. av Shākir, 1:232–234.

^{IV} Ibn ‘Abd as-Salām ad-Dimashqī, *Maqāṣid ar-Ri‘āyah*, red. av at-Ṭabbā‘, 14.

^V Al-Bayḍāwī, *Anwār at-Tanzīl wa asrār at-Ta’wīl*, red. av al-Mar‘ashlī, 1:36.

^{VI} Koranen 4:131.

Koranen gjør det tydelig at rettledning ikke er noe som gis tilfeldig eller av seg selv, men er nært knyttet til menneskets indre tilstand. Det er gudsbevisstheten som åpner hjertet for veiledning og gjør åpenbaringen virksom i menneskets liv.^I Å vokte seg for dommens dag innebærer derfor mer enn frykt for fremtiden; det er en bevisst livsførsel.^{II} Mennesket forbereder seg gjennom handlinger som speiler ansvar, oppriktighet og moralsk årvåkenhet, vel vitende om at ingen kan bære andres byrde når regnskapet legges fram.

Når Koranen beskriver sann fromhet, flyttes fokuset bort fra ytre symboler og ritualer alene, og over til en helhetlig tro som forener overbevisning, handling og karakter. Gudsbevisstheten viser seg i troens fundamenter, i omsorg for andre, i troskap mot forpliktelser og i tålmodighet under prøvelser.^{III} Slik framstår gudsbevissthet som selve kjernen i et ekte trosliv.

Det viktigste mennesket kan ta med seg til etterlivet, er gudsbevisstheten. Den beskrives som selve reisegodset – ikke noe ytre eller materielt, men en indre beredskap som former valg, prioriteringer og livsførsel.^{IV} Mennesket oppfordres til å se framover, reflektere over hva det legger til grunn for morgendagen, og leve med ansvar for sine handlinger.^V

Gjennom hele Koranen knyttes gudsbevisstheten til verdighet, trygghet og et godt utfall, i kontrast til et liv som kun styres av øyeblikkets fristelser. Det understrekes at det som virkelig har verdi, ikke er det som gir kortvarig glede, men det som bygger et varig forhold til Gud. Slik framstår gudsbevisstheten som en helhetlig livsholdning som gir mening i dette livet og legger grunnlaget for det som venter etter døden.^{VI}

Gudsbevisstheten er knyttet direkte til Guds kjærlighet og glede.^{VII} Det er ikke ytre former, handlinger eller symboler i seg selv som gir handlingene verdi, men den indre oppriktigheten som ligger bak dem.^{VIII} Når mennesket holder sine løfter, handler rettferdig og

---

^I Koranen 2:2.

^{II} Koranen 2:48.

^{III} Koranen 2:177.

^{IV} Koranen 2:197.

^V Koranen 59:18.

^{VI} Koranen 2:212, 3:15–17, 3:133–135, 13:35, 16:30–32, 47:36.

^{VII} Koranen 3:76.

^{VIII} Koranen 22:37.

forblir bevisst på Gud i sine valg, er det dette som gjør handlingene meningsfulle og akseptable.

Gudsbevisstheten viser seg også i standhaftighet og tålmodighet, særlig når mennesket møter prøvelser eller fristelser. Den gir evnen til å holde fast ved troen, leve sannferdig og forbli på den rette vei helt til livets slutt.^I Koranen framhever derfor at gudsbevisstheten ikke bare er en personlig egenskap, men også noe som næres gjennom fellesskap med oppriktige og sannferdige mennesker.^{II}

Det er det hele muslimske fellesskapets ansvar å forsterke fellesskapets bånd til gudsbevisstheten og ikke bare et enkelt individs ansvar. De troende oppfordres til å støtte hverandre i det som er rett, og til å avstå fra alt samarbeid som leder til urett, synd eller grenseoverskridelse. Slik blir gudsbevisstheten en moralsk ramme for relasjoner, samtaler og felles handlinger.^{III}

Den som er bevisst på Gud, lar ikke følelser, hat eller personlige interesser forstyrre sannhet og rettferdig vurdering. Å handle rettferdig – selv når det er krevende – beskrives som noe som står gudsbevisstheten nærmest.^{IV}

Koranen framhever også at virkelig framgang ikke måles i ytre makt eller kortsiktig gevinst, men i evnen til å leve med lydighet, selvdisciplin og vilje til forbedring.^V Gudsbevisstheten innebærer å gjøre sitt beste innenfor egne evner, å rette opp feil og å strebe etter å bli et bedre menneske. Slik blir gudsbevisstheten både drivkraften bak personlig utvikling og grunnlaget for et rettferdig og ansvarlig fellesskap.^{VI}

Velsignelsene åpner seg for den som er gudsbevisst – både i menneskets indre liv og i samfunnet som helhet.^{VII} Når troen kombineres med bevisst ansvarlighet overfor Gud, skapes det rom for klarhet, stabilitet og vekst. Gudsbevisstheten gir mennesket evnen til å

---

^I Koranen 3:102.

^{II} Koranen 9:119.

^{III} Koranen 5:2, 58:9.

^{IV} Koranen 5:7–8.

^V Koranen 64:16.

^{VI} Koranen 7:35.

^{VII} Koranen 7:96, 10:62–64.

skjelne rett fra galt, rette opp egne handlinger og omvende seg når feil begås.^I

Hjertet er stedet der gudsbevisstheten tar form, før den viser seg i ord og handling. Den viser seg gjennom oppriktighet, respekt for det Gud har gjort hellig, og gjennom et liv preget av sannferdighet og lydighet.^{II} Gud står nær dem som er gudsbevisste, støtter dem og tar deres sak i Sine hender, selv når andre vennskap svikter.^{III}

Gudsbevisstheten er beskrevet som selve gudstroen. Å holde fast ved troens ord, også under prøvelser, er et uttrykk for indre gudsbevissthet. Slik blir gudsbevisstheten både grunnlaget for troen, drivkraften bak moralsk forbedring og det bærende elementet i menneskets forhold til Gud.^{IV}

De mest ærverdige i Guds øyne er de som er gudsbevisste, uavhengig av slekt, folk eller nasjonalitet.^V For de gudsbevisste skaper Gud alltid en vei ut og forsørger dem fra steder de ikke kunne forestille seg. Den som setter sin lit til Gud, finner at Han er tilstrekkelig for ham, og at Hans plan fullbyrdes ufeilbarlig.^{VI} Når ondskap eller fristelser møter de gudsbevisste, minner deres gudsbevissthet dem om Guds bud, og deres øyne åpnes for klarhet og forståelse.^{VII}

Gudsbevisstheten er vårt indre kompass. Den gir retning og mening til alt vi gjør, og knytter troen sammen med vår karakter. Slik bygger vi et vedvarende forhold til Gud, preget av rettferdighet og personlig ansvar.

Fjellhamar, 19.04.2026
Abo Mahi Yasir Hussain

---

^I Koranen 8:29.

^{II} Koranen 22:32.

^{III} Koranen 45:19.

^{IV} Koranen 48:26.

^V Koranen 49:13.

^{VI} Koranen 65:2–3.

^{VII} Koranen 7:201.

Gudsbevissthet og profetisk tradisjon

1. beretning

قَالَ عَلِيٌّ: «إِذَا حَدَّثْتُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا فَطُؤُوا بِهِ الَّذِي هُوَ أَهْبَاءُ، وَالَّذِي هُوَ أَهْدَى، وَالَّذِي هُوَ أَتْقَى.»

Det berettes etter vår mester 'Alī (عليه السلام): «Når det blir [troverdig] berettet for dere etter Guds sendebud (صلى الله عليه وسلم), vær forvisset om at Guds sendebud (صلى الله عليه وسلم) er den mest verdige, den mest rettlede og den mest gudsbevisste.»¹

Gudsbevisstheten kommer fra hjertet

2. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاعِضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِيعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا الْمُسْلِمِ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَخْفَرُهُ التَّقْوَى هَاهُنَا» وَبُشِيرٌ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْفَرَ أَحَاهُ الْمُسْلِمِ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعَرْضُهُ.»

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah (رضي الله عنه): «Guds sendebud (صلى الله عليه وسلم) sa: 'Vær ikke misunnelige på hverandre, hev ikke prisene for hverandre ved å bedra, ha ikke hat for hverandre, snu ikke ryggen til hverandre, og ingen av dere skal selge over en annens salg,^{II} men vær heller Guds tjenere og hverandres brødre! En muslim er en muslims bror; Han gjør ikke urett mot ham og forlater ham ikke hjelpeløs^{III} og han ser heller ikke ned på eller vanærer ham. Gudsbevisstheten er her.' Guds sendebud (صلى الله عليه وسلم) pekte på sitt bryst tre ganger. 'Det beviser en persons onde tilstand når han ser ned på og vanærer sin muslimske bror.

^I Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ (Beirut: Mo'assasah ar-Risālah, 2001), 2:332#1092, al-Arnā'ōṭ: autentisk beretterkjede basert på al-Bokhārīs og Moslims krav.

^{II} Profeten (صلى الله عليه وسلم) forbød å blande seg inn i andres handel, som å oppfordre en kjøper til å oppheve et kjøp for å tilby en billigere eller såkalt bedre vare, fordi dette skaper skade, splid og hat mellom folk.

^{III} Han lar ham ikke bli utsatt for urett, og han svikter ham ikke ved å unnlate å hjelpe og støtte ham.

Enhver muslims blod, eiendom og ære er forbudt for en annen muslim.'»^I

Å være gudsbevisst i enhver tilstand – i det skjulte og det åpenlyste

3. beretning

عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتْبِعِ السَّبِيَّةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ».

Det berettes etter vår mester Abō Zarr al-Ghifārī رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa til meg: 'Vær Gud bevisst uansett hvor du er! Følg opp onde handlinger med å utføre gode handlinger for å slette dem, og behandle folk godt ved å vise en høysinnet karakter.'»^{II}

Oppriktighet mot Gud

4. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Gud den Allvelsignede og Allopphøyde sier: «Jeg er Den som ikke har behov for noen medguder! Den som utfører en handling og setter noen andre ved Min side i den, forlater Jeg både ham og hans flerguder.'»^{III}

Å vokte seg mot det å vise seg fram

5. beretning

عَنْ سَلَمَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ جُنْدُبًا، يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُهُ، فَدَنَوْتُ مِنْهُ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللَّهُ بِهِ».

^I Muslim ibn al-Ḥajjāj an-Nīsābūrī, *Ṣaḥīḥ Muslim*, red. av Moḥammad Fo'ād 'Abd al-Bāqī (Beirut: Dār ihyā' at-Torāth al-'Arabī, uten år), 4:1986#2564.

^{II} Moḥammad ibn 'Isā at-Tirmizī, *Sonan at-Tirmizī*, red. av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ (Beirut: Dār ar-Risālah al-'Ālamiyyah, 2009), 4:93#2102, al-Arnā'ōṭ: akseptabel beretning.

^{III} An-Nīsābūrī, *Ṣaḥīḥ Muslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2289#2985.

Det gjengis etter Salamah ibn Kohayl: «Jeg hørte Jondob ﷺ si: 'Profeten ﷺ sa', og jeg hørte ikke noen andre etter ham si 'profeten ﷺ sa', så jeg nærmet meg ham og hørte ham si: 'Profeten ﷺ sa: «Den som gjør noe for å bli kjent blant folk, vil Gud la hans hensikt bli kjent [på dommens dag]! Den som gjør noe for å vise seg fram blant folk, vil Gud la hans hensikt bli vist fram [på dommens dag].»»^I

6. beretning

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَحْوَفَ مَا أَحَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْعَرُ». قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْعَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: إِذَا جَزَيْ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءَوْنَ فِي الدُّنْيَا فَانظُرُوا هَلْ يَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً.»

Det berettes etter vår mester Maḥmūd ibn Labīd al-Anṣārī ﷺ at Guds sendebud ﷺ sa: «Sannelig, det jeg frykter mest for dere, er den lille formen for flerguderi. Følgesvennene spurte: 'Hva er den lille formen for flerguderi, kjære Guds sendebud?' Guds sendebud ﷺ sa: 'Skinnhellighet!^{II} Gud den Allmektige og Allmajestetiske vil si til dem på oppstandelsens dag når folk vil bli gitt belønning for sine handlinger: «Kom dere av gårde til dem som dere pleide å vise dere fram for i verden, og se om dere finner belønning hos dem.»»^{III}

7. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، ... سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ أَوْلَ النَّاسِ يُفْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ، وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا،

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:104#6499; An-Nisābūrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2289#2986.

^{II} Ar-Riyā' (الرياء): Å utføre tilbedelse eller gode gjerninger for å bli sett og beundret av mennesker framfor å gjøre det utelukkende for Guds skyld. Det tilsvarer det norske begrepet skinnhellighet, som betegner en person som viser fram en ytre fasade av fromhet og gudfryktighet, men der den indre oppriktigheten mangler. En tilsynelatende og hyklersk from person.

^{III} Ash-Shaybānī, *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Hanbal*, red. av al-Arnā'ōṭ, 39:39#23630, 39:43–44#23636, al-Arnā'ōṭ: akseptabel beretning.

قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ، وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ: عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه: «Jeg hørte Guds sendebud صلى الله عليه وسلم si: 'Den første blant folk som vil få sin sak dømt på oppstandelsens dag, vil være en mann som døde som martyr. Han vil bli brakt fram, og Gud vil minne ham på velsignelsene han fikk, og han vil kjenne dem igjen. Gud vil si: «Hva gjorde du med dem?» Den personen vil svare: «Jeg kjempet for Din sak til jeg døde som martyr.» Gud vil si: «Du lyver! Derimot kjempet du for at det skulle bli sagt: 'En modig kriger!' og det ble jo sagt.» Etter det vil det bli befalt om ham, og han vil bli slept bort på ansiktet til han blir kastet inn i ilden.

En annen person som lærte seg kunnskap og underviste andre og resiterte Koranen, han vil bli brakt fram, og Gud vil minne ham på velsignelsene han fikk, og han vil kjenne dem igjen. Gud vil si: «Hva gjorde du med dem?» Den personen vil svare: «Jeg lærte kunnskap og underviste andre i den og resiterte Koranen for Din sak.» Gud vil si: «Du lyver! Derimot lærte du deg kunnskap for at det skulle bli sagt: 'Skriftlærd!' og du resiterte Koranen for at det skulle bli sagt: 'Han er en koranresitator!' og det ble jo sagt.» Etter det vil det bli befalt om ham, og han vil bli slept bort på ansiktet til han blir kastet inn i ilden.

En annen person som Gud hadde gjort veldig rik og gitt ham all slags rikdom. Han vil bli brakt fram, og Gud vil minne ham på velsignelsene han fikk, og han vil kjenne dem igjen. Gud vil si: «Hva gjorde du med dem?» Den personen vil si: «Jeg avså penger for enhver av Din sak som Du ville at jeg skulle avse for Deg.» Gud vil si: «Du lyver! Derimot du gjorde det for at det skulle bli sagt: 'Han er en sjenerøs mann!' og det ble jo sagt.» Etter det vil det bli befalt om ham, og han vil bli slept bort på ansiktet til han blir kastet inn i ilden.»¹

¹ An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 3:1513#1905.

Guds glede i ord og handlinger

8. beretning

... سَمِعْتُ عَتْبَانَ بْنَ مَالِكِ الْأَنْصَارِيِّ، ثُمَّ أَحَدَ بَنِي سَلِيمٍ، قَالَ: غَدَا عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «لَنْ يُوَاخِي عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ».

Det berettes etter vår mester 'Itbān ibn Mālik al-Anṣārī (رضي الله عنه) – en av Banō Sālim: «Guds sendebud (صلى الله عليه وسلم) kom til meg og sa: 'Når en tjener blir ført fram på oppstandelsens dag og han bekjente «Det er ikke noen annen gud enn Gud», og med det ønsket han bare Guds glede, vil Gud gjøre helvete forbudt for ham.»^I

9. beretning

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ؟» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ، قَالَ: «فَإِنَّ مَالَهُ مَا قَدَّمَ، وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا أَخَّرَ».

Vår mester 'Abdollah ibn Mas'ūd (رضي الله عنه) berettet: «Profeten (صلى الله عليه وسلم) sa: 'Hvem av dere er det som liker sin arvtakers eiendom mer enn det han selv eier?' Følgesvennene sa: 'Kjære Guds sendebud, det er ingen blant oss som ikke elsker det han selv eier mest.' Profeten (صلى الله عليه وسلم) sa: 'Sannelig, ens eiendom er det han sender i forveien for seg,^{II} mens arvtakerens eiendom er det han etterlater.'»^{III}

Den som elsker å møte Gud

10. beretning

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ»، قَالَتْ عَائِشَةُ أَوْ بَعْضُ أَزْوَاجِهِ: إِنَّا لَنَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: «لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حَضَرَهُ الْمَوْتُ بُشِّرَ بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَكَرَامَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، فَأَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا حُضِرَ بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَعُقُوبَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَهَ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ».

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:90#6423.

^{II} Det den troende bruker for Guds sak for å glede Herren.

^{III} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:93#6442.

Det berettes etter vår mester 'Obādah ibn aṣ-Ṣāmit رضي الله عنه, etter profeten صلى الله عليه وسلم: «Den som elsker å møte Gud, elsker Gud også å møte ham. Den som hater å møte Gud, hater Gud også å møte ham.» De troendes mor 'Ā'ishah رضي الله عنها, eller noen av de andre hustruene til profeten صلى الله عليه وسلم sa: «Sannelig, vi hater døden!» Profeten صلى الله عليه وسلم sa: «Det er ikke det du tenker, men når tiden for den troendes død kommer, blir han gitt gledesbudet om Guds glede og ære hos Ham. Det er ikke noe som er ham mer kjær enn det som er foran ham. Derfor elsker han å møte Gud, og Gud elsker å møte ham. Men når tiden for den vantros død kommer, blir han bebudet Guds pine og straff hos Ham. Derfor er ikke noe mer forhatt i hans øyne enn det som er foran ham. Han hater å møte Gud, og Gud hater også å møte ham.»^I

Det som mest vil føre folk inn i paradiset

11. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»، وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ، فَقَالَ: «الْفُحْمُ وَالْفَرْجُ».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه: «Guds sendebud صلى الله عليه وسلم ble spurt om hva som mest vil føre folk inn i paradiset. Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: 'Gudsbevissthet og høysinnet karakter.' Det ble spurt om hva som mest vil føre folk inn i helvete. Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: 'Munnen og kjønnsdelene.'»^{II}

12. beretning

... سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوُدَاعِ فَقَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ، وَصَلُّوا حَمْسَكُمْ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ، وَأَطِيعُوا ذَا أَمْرِكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ».

Det berettes etter vår mester Abō Omāmah رضي الله عنه: «Jeg hørte Guds sendebud صلى الله عليه وسلم preke under avskjedspilegrimsferden: 'Vær Gud, deres Herre, bevisste! Oppretthold deres fem daglige tidebønner, fast i deres

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:106#6507–6508; An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2065#2683–2684, 4:2066#2684–2685, 4:2067#2686.

^{II} At-Tirmizī, *Sonan at-Tirmizī*, red. av al-Arnā'ōt, 4:103–104#2122, al-Arnā'ōt: akseptabel beretning.

måned [ramadan], betal velferdsskatt for det dere eier og adlyd deres ledere, og dere vil gå inn i paradiset til deres Herre.»^I

Begjær og helvete

13. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ.»

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه at Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: «Helvete er omringet av hauger av begjær og ønsker, mens paradiset er omringet av alt det man ikke ønsker.»^{II}^{III}

Å være mild mot andre

14. beretning

عَنِ الْمُقَدَّامِ بْنِ شُرَيْحِ الْحَارِثِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: هَلْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْدُو؟ قَالَتْ: نَعَمْ، كَانَ يَبْدُو إِلَى هَذِهِ التَّلَاعِ، فَأَرَادَ الْبَدَاوَةَ مَرَّةً، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ نَعَمٍ مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ، فَأَعْطَانِي مِنْهَا نَاقَةً مُحَرَّمَةً، ثُمَّ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ عَلَيْنِكَ بِتَفْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالرَّفِيقِ، فَإِنَّ الرَّفِيقَ لَمْ يَأْكُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ، وَمَنْ يُنْزِعْ مِنْ شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ.»

Det gjengis etter al-Miqdām ibn Shorayḥ al-Hārithī, etter hans far: «Jeg sa til 'Ā'ishah: 'Pleide profeten صلى الله عليه وسلم å dra til ørkenområdene?' Hun svarte: 'Ja, profeten صلى الله عليه وسلم pleide å dra til disse høydedragene'^{IV}. En gang han صلى الله عليه وسلم bestemte seg for å dra ut, sendte han صلى الله عليه وسلم en utsending til almissekamelene og ga meg en kamelhoppe som ingen hadde ridd på

^I At-Tirmizī, *Sonan at-Tirmizī*, red. av al-Arnā'ōt, 2:150#620, al-Arnā'ōt: autentisk.

^{II} Med «begjær» menes det de verdslige tingene man finner nytelse i, men som den islamske loven har forbudt å ta del i – enten fordi tingen i seg selv er forbudt, eller fordi handlingen medfører at man forsømmer et påbud. Det man ikke ønsker er det som er pålagt, slik som å kjempe mot sitt eget jeg for å utføre eller avstå fra noe. Det kalles «det man ikke ønsker (det ubehagelige)» på grunn av strev og vanskeligheter det medfører for den som utfører det. Blant dette er også tålmodighet ved motgang og det å underkaste seg Guds vilje i slike stunder. Man oppnår ikke paradiset uten å gjennomgå strev, og man havner ikke i helvete uten ved å gi etter for lyster. Ahmad ibn 'Alī ibn Hajar al-'Asqalānī, *Fath al-Bārī sharḥ ṣaḥīḥ al-Bokhārī* (Beirut: Dār al-Ma'rifah, 1959), 11:320.

^{III} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:102#6487.

^{IV} Åpne landskap, åser, sanddyner eller naturlige forhøyninger i terrenget utenfor byen.

før. Etter det sa profeten ﷺ: «Kjære 'Ā'ishah, det er deg pålagt å være Gud den Allmektige og Allmajestetiske bevisst og være mild! Sannelig, mildhet gjør alt den er en del av, vakrere. Men når mildhet fjernes fra noe, blir den tingen stygg og mangelfull!»¹

Å være rettferdig mot sine barn

15. beretning

عَنْ عَامِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ التُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً، فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنِّي أَعْطَيْتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً، فَأَمَرَنِي أَنْ أُشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَعْطَيْتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ»، قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ.

Det gjengis etter 'Āmir: «Jeg hørte an-No'mān ibn Bashīr ﷺ mens han sto på prekestolen og sa: 'Min far ga meg en gave, men 'Amrah bint Rawāḥah [min mor] sa: «Jeg blir ikke tilfreds før Guds sendebud ﷺ blir gjort til vitne til dette.» Han [min far] gikk til Guds sendebud ﷺ og sa: «Sannelig, jeg ga min sønn som jeg har med 'Amrah bint Rawāḥah en gave, men hun ba meg om å gjøre Dem til vitne til det, kjære Guds sendebud.» Guds sendebud ﷺ spurte: «Ga du like mye som dette til alle dine barn?» Han svarte: «Nei!» Guds sendebud ﷺ sa: «Vær Gud bevisste, og vær rettferdige mot deres barn!» Han [min far] vendte tilbake og tok gaven.»^{II}

Det mest gudsbevisste valget

16. beretning

عَنْ تَمِيمِ بْنِ طَرْفَةَ، قَالَ: جَاءَ سَائِلٌ إِلَى عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ، فَسَأَلَهُ نَفَقَةً فِي ثَمَنِ حَادِمٍ - أَوْ فِي بَعْضِ ثَمَنِ حَادِمٍ - فَقَالَ: لَيْسَ عِنْدِي مَا أُعْطِيكَ إِلَّا دَرْعِي، وَمَغْفِرِي، فَأَكْتَبْتُ إِلَى أَهْلِي أَنْ يُعْطَوْكَهَا، قَالَ: فَلَمْ يَرْضَ، فَغَضِبَ عَبْدِي، فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ لَا أُعْطِيكَ شَيْئًا، ثُمَّ إِنَّ الرَّجُلَ رَضِيَ، فَقَالَ: أَمَا

¹ Ash-Shaybānī, *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av al-Arnā'ōt, 40:353#24306, al-Arnā'ōt: autentisk beretning.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 3:158#2587; An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 3:1242#1623.

وَاللَّهُ لَوْلَا أَيْتِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، ثُمَّ رَأَى أَنْتَقَى لِلَّهِ مِنْهَا، فَلْيَأْتِ التَّقْوَى» مَا حَنَنْتُ يَمِينِي.

Det gjengis etter Tamīm ibn Ṭarafah: «En tigger kom til 'Adī ibn Hātim og tigget ham om å avse prisen for en slave – eller en del av prisen for en slave, og 'Adī sa: 'Jeg har ikke noe annet enn denne rustningen og hjelmen å gi deg. Jeg skal derfor skrive til min familie at de skal gi deg det du ber om.' Men han var ikke fornøyd med det, så 'Adī ble sint og sa: 'Ved Gud, jeg skal ikke gi deg noe som helst!' Da ble mannen fornøyd [om det som ble foreslått først]. 'Adī sa: 'Ved Gud, hadde ikke jeg hørt Guds sendebud ﷺ si: «Den som sverger en ed, men så ser en handling som er nærmere gudsbevisstheten enn det, bør han [bryte eden og] utføre det som er mest i samsvar med gudsbevissthet», ville jeg ikke ha brutt min ed.»^I

De troende skal stole på Gud og ha det lovlige som mål i livet

17. beretning

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، فَإِنَّ نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوِيَنَّ رِزْقَهَا وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ، حُدُّوا مَا حَلَ، وَدَعُوا مَا حُرِّمَ».

Det berettes etter vår mester Jābir ibn 'Abdillāh ﷺ: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Dere folk, vær Gud bevisste! Søk deres livsopphold på en måteholden måte. Sannelig, en person dør ikke før han får sin fulle forsørgelse, selv om den skulle komme sakte til ham. Vær derfor Gud bevisste og søk deres livsopphold på en måteholden måte. Ta det som er blitt gjort lovlig, og la det som er blitt gjort ulovlig, ligge.»^{II}

^I An-Nīsābūrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 3:1272#1651.

^{II} Moḥammad ibn Yazīd al-Qazwīnī, *Sonan Ibn Mājah*, red. av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ (Beirut: Dār ar-Risālah al-'Ālamiyyah, 2009), 3:275#2143, al-Arnā'ōṭ: autentisk beretning.

De troende skal ta hensyn til dyr

18. beretning

عَنْ سَهْلِ بْنِ الْحَنْظَلِيِّ، قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَعِيرٍ قَدْ لَحِقَ ظَهْرُهُ بِبَطْنِهِ، فَقَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ الْمُعْجَمَةِ، فَارْكَبُوهَا صَالِحَةً، وَكُلُّوهَا صَالِحَةً».

Det berettes etter vår mester Sahl ibn al-Hanzaliyyah رضي الله عنه: «En gang gikk Guds sendebud صلى الله عليه وسلم forbi en kamel, den var så utmagret at dens mage var klistret til ryggen. Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: 'Vær Gud bevisste når det gjelder disse stumme dyrene. Ri på dem når de er i god tilstand, og gi dem mat å spise på en god måte.'¹

Den ærede og fornedrede i Guds øyne

19. beretning

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: طَافَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ الْقُصُوءِ يَوْمَ الْفَتْحِ، وَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ بِمِجْحَبِهِ وَمَا وَجَدَ لَهَا مَنَاحًا فِي الْمَسْجِدِ حَتَّى أُخْرِجَتْ إِلَى بَطْنِ الْوَادِي، فَأُنِيخَتْ، ثُمَّ حَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَا بَعْدُ أَيُّهَا النَّاسُ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُيْبَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّمَا النَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى رَبِّهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى رَبِّهِ». ثُمَّ تَلَا: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا...). حَتَّى قَرَأَ الْآيَةَ، ثُمَّ قَالَ: «أَقُولُ هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ».

Det berettes etter vår mester Ibn 'Omar رضي الله عنه: «Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sirkulerte rundt Kaba på sin kamelhoppe al-Qaswā' på dagen da Mekka ble erobret. Guds sendebud صلى الله عليه وسلم berørte den svarte steinen med sin krumstav. Han صلى الله عليه وسلم fant ikke et sted for å binde og la kamelhoppen knele inne i moskeen, så den ble ført ut til bunnen av dalen. Der ble den bundet, og den knelte. Etter det lovpriste han صلى الله عليه وسلم Gud og opphøyet Ham, og sa deretter: 'Dere folk, sannelig, Gud har fjernet uvitenhetstidens hovmod og stolthet fra dere! Dere folk, mennesker er av to slag: den fromme og gudsbevisste som er ærefull i sin Herres øyne, og den syndige og fortapte, som er fornedret i sin Herres øyne.' Deretter resiterte Guds sendebud صلى الله عليه وسلم: 'Dere mennesker! Sannelig, Vi har skapt dere av en mann og en kvinne, og gjort dere til folk og

¹ Solaymān ibn al-Ash'ath as-Sijistānī, *Sonan Abī Dāwūd*, red. av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōt (Beirut: Dār ar-Risālah al-'Ālamiyyah, 2009), 4:200#2548, al-Arnā'ōt: autentisk beretning.

stammer, for at dere skal kunne kjenne hverandre [...]»^I helt til han ﷺ resiterte ferdig koranverset. Til slutt sa Guds sendebud ﷺ: 'Jeg sier dette og ber Gud om tilgivelse for meg selv og for dere.'»^{II}

20. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ النَّاسِ أَكْرَمُ؟ قَالَ: «أَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ» ...

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah ﷺ: «Guds sendebud ﷺ ble spurt: 'Hvem er de mest ærefulle blant folk?' Guds sendebud ﷺ svarte: 'De mest ærefulle av dem i Guds øyne er de mest gudsbevisste av dem.'»^{III}

Å vokte seg mot det verdslige

21. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ، وَجَنَّةُ الْكَافِرِ».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah ﷺ: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Verden er den troendes fengsel, men den vantros paradiset.'»^{IV}

22. beretning

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوءَةٌ حُلُوءَةُ حَضْرَةٍ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَحْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النَّسَاءِ».

Det berettes etter vår mester Abō Sa'īd al-Khodrī ﷺ, etter profeten ﷺ: «Sannelig, verden er søt og grønn.^V Sannelig, Gud vil gjøre dere til stedfortredere for andre i den, for å se hva dere gjør. Vær gudsbevisste

^I Koranen 49:13.

^{II} Moḥammad ibn Ḥibbān al-Bostī, *Ṣaḥīḥ Ibn Ḥibbān*, red. av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭī (Beirut: Mo'assasah ar-Risālah, 1988), 9:137#3828, al-Arnā'ōṭī: autentisk beretterkjede.

^{III} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 6:76#4689; An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:1846#2378.

^{IV} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2272#2956.

^V Den er søt for smakssansen og grønn for øyet. Når noe er vakkert og smaker godt, begjærer øyet det først, og deretter begjærer sjelen det. Det viser til at denne verden er vakker og det verdslige smaker godt; derfor får den sjelen til å begjære den og søke den. Slik blir en person lurt og besatt av den.

når det gjelder verden! Vær gudsbevisste når det gjelder kvinner! Sannelig, den første prøvelsen som rammet Israels barn, oppsto gjennom kvinner.»^I

23. beretning

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَائِرٌ سَبِيلٍ»، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ، يَقُولُ: «إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرْضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ».

Det berettes etter vår mester ‘Abdollah ibn ‘Omar رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ tok tak i skulderen min og sa: 'Vær i denne verden som om du er en fremmed eller en reisende.'» Vår mester Ibn ‘Omar رضي الله عنه pleide å si: «Når du opplever kvelden, ikke ta det som en selvfølge å leve til morgenen, og hvis du opplever morgenen, ikke ta det som en selvfølge å leve til kvelden. Ta fra din helse for din sykdom og fra ditt liv for din død.»^{II}^{III}

24. beretning

... سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَتْبَعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ، يَتْبَعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ».

Det berettes etter vår mester Anas ibn Mālik رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Det er tre ting som følger den døde [i et begravellesfølge]. To av dem vender tilbake, mens den ene blir igjen. Det er hans familie, eiendom og handlinger som følger ham, men familien og eiendommen vender tilbake, mens handlingene blir igjen.'»^{IV}

25. beretning

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَكْبُرُ ابْنُ آدَمَ وَيَكْبُرُ مَعَهُ اثْنَانِ: حُبُّ الْمَالِ، وَطُولُ الْعُمُرِ».

^I An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av ‘Abd al-Bāqī, 4:2098#2742.

^{II} Gjør gode gjerninger når du er frisk slik at de hjelper deg i sykdommens dager. Vær rettskaffen mens du lever og er frisk, for det er disse gjerningene som vil være til nytte for deg etter døden.

^{III} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:89#6416.

^{IV} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av ‘Abd al-Bāqī, 4:2273#2960; Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:107#6514.

Det berettes etter vår mester Anas ibn Mālik رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Adams sønn blir eldre og sammen med ham vokser også to ting: Kjærligheten til det å eie og ønsket om et langt liv.'»^I

26. beretning

عَنْ عَبَّاسِ بْنِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ الزُّبَيْرِ، عَلَى الْمِنْبَرِ بِمَكَّةَ فِي حُطْبَتِهِ، يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: «لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ أُعْطِيَ وَادِيًا مَلَأًا مِنْ ذَهَبٍ أَحَبَّ إِلَيْهِ ثَانِيًا، وَلَوْ أُعْطِيَ ثَانِيًا أَحَبَّ إِلَيْهِ ثَالِثًا، وَلَا يَسُدُّ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ».

Det gjengis etter 'Abbās ibn Sahl ibn Sa'd: «Jeg hørte Ibn az-Zobayr si på prekestolen i en av hans prekener i Mekka: 'Dere folk! Sannelig, profeten ﷺ pleide å si: «Om Adams sønn fikk en dal fylt med gull, ville han ha ønsket seg en annen. Hvis han hadde fått en til, ville han ha ønsket seg en tredje. Det er bare jord som kan fylle Adams sønns mage. Gud tar imot omvendelsen til den som vender om i anger.»»^{II}

Det verdslige er verdiløst i Guds øyne

27. beretning

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِالسُّوقِ، دَاخِلًا مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ، وَالنَّاسُ كَنَفَتَهُ، فَمَرَّ بِجَدِيٍّ أَسَكَ مَيْتٍ، فَتَنَاوَلَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ هَذَا لَهُ بِدِرْهَمٍ؟» فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَيْءٍ، وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: «أَلْحُبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟» قَالُوا: وَاللَّهِ لَوْ كَانَ حَيًّا، كَانَ عَيْبًا فِيهِ، لِأَنَّهُ أَسَكَ، فَكَيْفَ وَهُوَ مَيْتٌ؟ فَقَالَ: «فَوَاللَّهِ لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ، مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ».

Det berettes etter vår mester Jābir ibn 'Abdillāh رضي الله عنه at Guds sendebud ﷺ kom inn fra et høyereliggende sted og gikk forbi en markeds plass, og folk var rundt ham ﷺ. Guds sendebud ﷺ passerte forbi et dødt lam med korte ører. Han ﷺ tok tak i dets ører og sa: «Hvem av dere ville ha likt å kjøpe det for en sølvmynt?» Følgesvennene sa: «Vi ville ikke ha likt å kjøpe det for noe som helst. Hva skal vi gjøre med det?» Han ﷺ sa: «Ville dere ha likt å få det gratis?» Følgesvennene sa: «Ved Gud, hvis det hadde vært i live, ville det fortsatt hatt en mangel, for

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:90#6421.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:93#6438.

det har korte ører, og nå er det dødt, så hvordan?» Da sa Guds sendebud ﷺ: «Ved Gud, verden er mer verdiløs i Guds øyne enn dette lammet er for dere.»^I

Å være bevisst på etterlivet

28. beretning

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ، غُدْوَةً وَعَشِيًّا، إِمَّا النَّارُ وَإِمَّا الْجَنَّةُ، فَيُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى تُبْعَثَ إِلَيْهِ.»

Det berettes etter vår mester Ibn 'Omar ﷺ: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Når en av dere dør, blir hans værested vist ham om morgenen og kvelden – om det er helvete eller paradiset. Det blir sagt: «Dette er ditt værested til du blir gjenoppvekket og sendt til det.»»^{II}

Det forgjengelige og det evige

29. beretning

عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقْرَأُ: أَهْلَكُمْ التَّكَاثُرُ، قَالَ: «يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَالِي، مَالِي، قَالَ: وَهَلْ لَكَ، يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ، أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ؟»

Det gjengis etter Motarrif, etter hans far [vår mester 'Abdollah ibn ash-Shikhhkhir ﷺ]: «Jeg kom til profeten ﷺ mens han ﷺ resiterte: 'Konkurransen om mest rikdom har gjort dere likegyldige', og profeten ﷺ sa: 'Adams sønn sier: «Min eiendom, min eiendom!» Men hva tilhører egentlig deg av din eiendom, Adams sønn, for det du spiser, forsvinner, det du har på deg, blir slitt, eller det du avser for Gud, sender du i forveien?»^{III}

^I An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2273#2957.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:107#6515.

^{III} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2273#2958.

Å vokte seg mot urettferdighet

30. beretning

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ يَسْفِكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلُوا مَحَارِمَهُمْ».

Det berettes etter Jābir رضي الله عنه at Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: «Vokt dere mot urettferdighet! For sannelig, urettferdighet vil være mørke på oppstandelsens dag. Vokt dere mot grådighet og begjær, for sannelig, grådighet og begjær tilintetgjorde de som var før dere. Grådighet og begjær oppildnet dem til å la hverandres blod flyte og gjøre tillatt det som var forbudt for dem.»¹

31. beretning

أَنَّ مُعَاذًا، قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَأَعْلِمَهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ حَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَأَعْلِمَهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ».

Det berettes etter vår mester Mo‘āz ibn Jabal رضي الله عنه: «Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sendte meg [som guvernør til Jemen] og befalte: 'Sannelig, du kommer snart til å være hos et folk som tilhører skriftens folk. Inviter dem til å bekjenne troen på at det ikke er noen annen gud enn Gud, og at jeg er Guds sendebud. Hvis de adlyder det, så opplys dem om at Gud har pålagt dem fem tidebønner hver dag og natt [i løpet av en hel dag]. Hvis de adlyder det, så opplys dem om at Gud har pålagt dem velferdsskatt som skal kreves av deres rike for å bli delt ut blant deres fattige. Hvis de adlyder det, så ta ikke det beste de eier. Vokt deg mot forbannelsen til den som er blitt urettferdig behandlet, for i sannhet er det intet slør mellom hans forbannelse og Gud.»^{II}

^I An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av ‘Abd al-Bāqī, 4:1996#2578.

^{II} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av ‘Abd al-Bāqī, 1:50#19; Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 3:129#2448.

32. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا، فَإِنَّهُ لَيْسَ تَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه at Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: «Den som har begått noe urett mot sin bror, bør be ham om tilgivelse for det – for der [i etterlivet] vil det i sannhet ikke være gullmynter og heller ikke sølvmynter – før det blir tatt av hans gode handlinger for å gjøre opp for uretten mot hans bror. Men hvis han ikke har gode handlinger, vil det bli tatt fra hans brors onde handlinger og kastet over på ham.»¹

Gudsbevissthet krever aktsomhet

33. beretning

عَنْ أَنَسِ بْنِ رَضِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالَ، هِيَ أَدَقُّ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ، إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمُؤْبَقَاتِ». قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: «يَعْنِي بِذَلِكَ الْمُهْلِكَاتِ».

Det berettes etter vår mester Anas رضي الله عنه: «Sannelig, dere utfører handlinger som er tynnere enn hårstrå i deres øyne, men vi pleide i sannhet å anse dem som synder som fører til ens undergang på profetens صلى الله عليه وسلم tid.» Abō ‘Abdollaḥ Moḥammad ibn Ismā‘il al-Bokhārī forklarte: «Med det vil det si synder som utsletter [dødssynd].»^{II}

34. beretning

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: أَهْدَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُوجَ حَرِيرٍ، فَلَبِسَهُ، فَصَلَّى فِيهِ، ثُمَّ أَنْصَرَفَ، فَتَزَعَهُ نَزْعًا شَدِيدًا كَالكَارِهِ لَهُ، وَقَالَ: «لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ».

Det berettes etter vår mester ‘Oqbah ibn ‘Āmir رضي الله عنه: «Profeten صلى الله عليه وسلم fikk en silke-*farrōj*^{III} i gave. Han صلى الله عليه وسلم tok den på seg og forrettet tidebønnen i den. Etter å bli ferdig med å be, tok han صلى الله عليه وسلم den av og kastet den hardt

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:111#6534.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:103#6492.

^{III} Et ytterplagg eller en frakk/kappe med splitt bak.

bort som om han ﷺ hatet den. Profeten ﷺ sa: 'Denne passer seg ikke for de gudsbevisste!'^I

35. beretning

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَرْوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

Det berettes etter vår mester Ibn 'Abbās ﷺ, etter profeten ﷺ om det som profeten ﷺ berettet om at Gud den Allmektige og Allmajestetiske sa: «Sannelig, Gud fastsatte gode og onde handlinger, og deretter klargjorde Han det [å skrive dem ned for englene]. Den som har intensjon om å utføre en god handling, men ikke utfører den, da skriver Gud ned en fullstendig god handling for ham hos Seg. Men hvis han har intensjon om den og utfører den, så skriver Gud ned ti gode handlinger og opptil syv hundre ganger mer eller enda flere ganger for ham hos Seg. Den som har intensjon om en ond handling, men ikke begår den, vil Gud skrive ned en fullstendig god handling for ham hos Seg, men hvis han har intensjon om en ond handling og begår den, så skriver Gud ned én ond handling for ham.»^{II}

Å være standhaftig i gode handlinger og det moderate

36. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَنْ يُنَجِّيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ» قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَعَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ، سَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَاعْتَدُوا وَرُوحُوا، وَشِيءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ، وَالْقَصْدَ الْقَصْدَ تَبَلَّعُوا».

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah ﷺ: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Ingen av deres handlinger vil frelse noen av dere.' Følgesvennene

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 1:84#375, 7:144#5801; An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 3:1646#2075.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:103#6491.

spurte: 'Ikke Dem engang, kjære Guds sendebud?' Guds sendebud ﷺ svarte: 'Ikke jeg heller, med mindre Gud dekker meg med Sin nåde. Gjør gode gjerninger på rett måte – oppriktige og moderate. Tilbe Gud om morgenen og kvelden og en del av natten. Vær standhaftige på den måteholdne veien, for det er slik dere vil oppnå målet.'^I

Paradiset og helvete er nærme

37. beretning

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ.»^I

Det berettes etter vår mester 'Abdollah ibn Mas'od ﷺ: «Profeten ﷺ sa: 'Paradiset er dere nærmere enn deres skolisser, og det samme er helvete.'^{II}

Den gudsbevisste streber etter å forsørge seg selv framfor å leve på andre

38. beretning

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ، فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ، فَأَعْطَاهُمْ حَتَّى نَفِدَ مَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: «مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ.»

Det berettes etter vår mester Abō Sa'īd al-Khodrī ﷺ: «Sannelig, noen folk fra al-Anṣār spurte om å få noe fra Guds sendebud ﷺ. Guds sendebud ﷺ ga dem det. De spurte igjen ham ﷺ om å få noe, så han ﷺ ga dem det igjen. Enda en gang spurte de Guds sendebud ﷺ om å få noe, igjen ga han ﷺ dem det helt til at det han ﷺ hadde, tok slutt. Da sa Guds sendebud ﷺ: 'Det jeg har hos meg av det gode, vil jeg aldri holde oppspart fra dere. Men den som avstår fra å be om noe fra andre, vil Gud bevare ham mot nød. Den som streber etter å forsørge seg selv, vil Gud gi ham evnen til å føle seg uavhengig og forsørge seg selv. Den som viser tålmodighet, gir Gud ham evnen til å vise

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:98#6463; An-Nīsābūrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2170#2816.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 8:102#6488.

tålmodighet. Ingen får en bedre og mer omfattende velsignelse enn tålmodighet.»^I

Den gudsbevisste er gudtaknemlig

39. beretning

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «انظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ.»

Det berettes etter vår mester Abō Horayrah رضي الله عنه: «Guds sendebud ﷺ sa: 'Se på den som er lavere stilt enn dere og ikke på den som er høyere stilt enn dere, for det er mer passende, slik at dere ikke ser ned på Guds velsignelser.'»^{II}

Å forsake verden

40. beretning

عَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: كَانَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي إِيلِهِ، فَجَاءَهُ ابْنُهُ عُمَرُ، فَلَمَّا رَأَهُ سَعْدٌ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الرَّكِيبِ، فَنَزَلَ فَقَالَ لَهُ: أَنْزَلْتَ فِي إِبِلِكَ وَعَنْمِكَ، وَتَرَكْتَ النَّاسَ يَتَنَازَعُونَ الْمُلْكَ بَيْنَهُمْ؟ فَضَرَبَ سَعْدٌ فِي صَدْرِهِ، فَقَالَ: اسْكُتْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ، الْغَنِيِّ، الْخَفِيِّ.»

Det gjengis etter 'Āmir ibn Sa'd: «Sa'd ibn Abī Waqqās رضي الله عنه var hos sine kameler, og da kom hans sønn, 'Omar. Da Sa'd fikk øye på ham, sa han: 'Jeg tar Guds vern mot denne rytterens ondskap.' Han steg av ridedyret og sa til Sa'd: 'Du har slått deg til ro blant dine kameler og geiter og forlatt folk som kjemper mot hverandre for herredømmet?' Sa'd slo ham på brystet og sa: 'Vær stille! Jeg hørte Guds sendebud ﷺ si: «Sannelig, Gud elsker tjeneren som er gudsbevisst, selvhjulpen og tilbaketrukket.»»^{III}

^I Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av an-Nāṣir, 2:122#1469; An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 2:729#1053.

^{II} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2275#2963.

^{III} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av 'Abd al-Bāqī, 4:2277#2965.

Litteraturliste

- Ad-Dimashqī, al-‘Izz ibn ‘Abd as-Salām. *Maqāṣid ar-Ri‘āyah*. Redigert av Iyād Khālīd aṭ-Ṭabbā‘. Damaskus: Dār al-Fikr, 1995.
- Al-‘Asqalānī, Aḥmad ibn ‘Alī ibn Ḥajar. *Fath al-Bārī sharḥ ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. 13 bd. Beirut: Dār al-Ma‘rifah, 1959.
- Al-Bayḍāwī, ‘Abdullāh ibn ‘Omar ibn Moḥammad. *Anwār at-Tanzīl wa asrār at-Ta‘wīl*. Redigert av Moḥammad ‘Abd ar-Raḥmān al-Mar‘ashlī. 5 bd. Beirut: Dār iḥyā’ at-Torāth al-‘Arabī, 1997.
- Al-Bokhārī, Moḥammad ibn Ismā‘īl. *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. Redigert av Moḥammad Zohayr ibn Nāṣir an-Nāṣir. 9 bd. Beirut: Dār ṭauq an-Najāh, 2001.
- Al-Bostī, Moḥammad ibn Ḥibbān. *Ṣaḥīḥ Ibn Ḥibbān*. Redigert av Sho‘ayb ibn Moḥarrām al-Arnā’ōṭ. 18 bd. Beirut: Mo’assasah ar-Risālah, 1988.
- Al-Ḥanbalī, Ibn Rajab. *Jāmi‘ al-‘Olōm wa al-Ḥikam*. Redigert av Sho‘ayb ibn Moḥarrām al-Arnā’ōṭ og Ibrāhīm Bājīs. 7. utg. 2 bd. Beirut: Mo’assasah ar-Risālah, 1997.
- Al-Ifriqī, Moḥammad ibn Mokarrām ibn Manzōr. *Lisān al-‘Arab*. 15 bd. Beirut: Dār Ṣādir, 1993.
- Al-Qazwīnī, Moḥammad ibn Yazīd. *Sonan Ibn Mājah*. Redigert av Sho‘ayb ibn Moḥarrām al-Arnā’ōṭ. 5 bd. Beirut: Dār ar-Risālah al-‘Ālamiyyah, 2009.
- Al-Qortobī, Moḥammad ibn Aḥmad. *Al-Jāmi‘ li aḥkām al-Qor’ān*. Redigert av Aḥmad al-Bardōnī og Ibrāhīm Aṭṭfaysh. 2. utg. 20 bd. Kairo: Dār al-Kotob al-Miṣriyyah, 1964.

An-Nīsābōrī, Moslim ibn al-Ḥajjāj. *Ṣaḥīḥ Moslim*. Redigert av Moḥammad Fo'ād 'Abd al-Bāqī. 5 bd. Beirut: Dār ihyā' at-Torāth al-'Arabī, uten år.

Ar-Rāzī, Aḥmad ibn Fāris. *Mo'jam maqāyīs al-Loghah*. Redigert av 'Abd as-Salām Moḥammad Hārōn. 6 bd. Beirut: Dār al-Fikr, 1979.

Ash-Shaybānī, Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal. *Mosnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal*. Redigert av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ. 45 bd. Beirut: Mo'assasah ar-Risālah, 2001.

As-Sijistānī, Solaymān ibn al-Ash'ath. *Sonan Abī Dāwōd*. Redigert av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ. 7 bd. Beirut: Dār ar-Risālah al-'Ālamiyyah, 2009.

Aṭ-Ṭabarī, Moḥammad ibn Jarīr. *Jāmi' al-Bayān 'an ta'wīl āy al-Qor'ān*. Redigert av Aḥmad Moḥammad Shākir. 24 bd. Beirut: Mo'assasah ar-Risālah, 2000.

At-Tirmizī, Moḥammad ibn 'Īsā. *Sonan at-Tirmizī*. Redigert av Sho'ayb ibn Moḥarram al-Arnā'ōṭ. 6 bd. Beirut: Dār ar-Risālah al-'Ālamiyyah, 2009.

Ṭanṭāwī al-Azharī, Moḥammad Sayyid. *At-Tafsīr al-Wasīṭ li al-Qor'ān al-Karīm*. 15 bd. Kairo: Dār Nahḍah Miṣr, 1997.